

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۳/۰۴

نجیب الله پاخون

ولي پر افغان خاوره تېري ته خوبني؛

خو پر نورو هېوادونو وېر او ژړا؟

کله چې د نړۍ په کوم گوټ کې برېد وشي، عام وگړي ووژل شي او حاکمیت یې تر پښو لاندې شي، زموږ د ځینو وطنوالو له خولو د غندنې غږ پورته کېږي، نړۍ وال قانون یادوي او د مظلوم او انسانیت تر څنګ د ودرېدو خبرې کوي؛ خو کله چې همدا معیار بیا د افغانستان تر خاورې راورسېږي، کمزوری شي او یا د چوپتیا سیوری ورباندې خپور شي.

ولي؟

ولي د بل هېواد وینه مور لرزوي، خو د خپل وطن خاوره چې وځپل شي، تحلیل ورباندې لیکو؟
ولي هلته برید «تېری» دی؛ خو دلته «ستراتیژیک واقعیت»؟
ولي هلته احساسات پارېږي، خو دلته حساب کتاب پیل کېږي؟
دا پوښتنې یوازې سیاسي نه دي؛ بلکې دا د وجدان پوښتنې دي.

که معیار مو اخلاق وي، باید یو وي، که معیار مو قانون وي، باید یو وي، که معیار مو انسانیت وي نو باید یو وي. افغانستان د تجربو، یرغلونو او سیاسي لوبو اوږد تاریخ لري؛ خو تر ټولو خطرناک وخت هغه وي چې د بهرني فشار پر وړاندې زموږ داخلي دريځونه سره وپېشل شي، ځکه بهرنی بم دومره خطرناک نه وي لکه داخلي دوه گونی معیار.

په دې وروستیو کې یو ځل بیا د افغانستان پر خاوره د پاکستانی رژیم له لوري په ښکاره تېری او بریدونه وشول، د هېواد حاکمیت تر پښو لاندې شوی، د عامو او بی وزله خلکو وینه توی شوي ده. تمه دا وه چې د دې خاورې هر اوسېدونکی، هر سیاستوال، هر فعال او هر مدعي به په یوه غږ دا تېری و غندي. ځکه چې موضوع د نظام، گوند او سیاسي سلیقي نه ده؛ موضوع د خاورې ده؛ خو بیا هم هغه تریخ واقعیت تکرار شو او یو شمېر هغو ډلو، چې تل یې د گران وطن پر وړاندې خیانتونه کړي او یواځې ورته د دې وطن ځوکې او واک ارزښت لري دوی په ښکاره د دې تېریو څخه ملاتړ څرگند کړ او د غلامی تېری ورته وواژه.

د دوی اکثریتو یې د بل هېواد پر ضد له هغې جملې پر ایران برید په تودو الفاظو او د مکر په ژراگانو وغانده.

ولي د افغانستان پر خاوره برید «مشروع» شي، خو د بل هېواد برید «ناورین»؟

په خپرو شویو نظرونو کې داسې دريځونه لیدل کېږي چې د پاکستان بریدونه «ستراتیژیک واقعیت» بولي، یا وایي دا «د خلکو جگړه نه ده». خو همدا کسان چې کله پر بل هېواد برید وشي، په لوړ اواز یې غندي او نړۍ وال عدالت ته غږ کوي.

په دې اړه گڼې څرگندونې د هغو افغان سیاسيونو او مشرانو شته، چې اوس له هېواده بهر د بیا واکمنۍ خوبونه ویني، یوه یې داسې لیکلي:

«شهروندان غیر افغان هیچ دلیل منطقی برای دشمنی با پاکستان ندارند...»

او یا:

«ما غیر افغانان نه تنها اینکه با پاکستان دشمنی نداریم... جنگ افغانیت جنگ ما نیست.»

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: د لیکنې د لیکنیزې بڼې پاڼو د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولئ

دا ډول خبرې یوازې سیاسي تحلیل نه دی؛ دا له خپل هويت څخه ځان ایستل دي، که څوک ځان د افغانستان د ملت برخه نه گڼي، بیا طبعاً د دې خاورې دفاع ورته ارزښت نه لري؛ خو پوښتنه دا ده، که د دې خاورې له امتیازاتو، تابعیت، پاسپورټ، سیاست او اقتصاد څخه گټه اخلي، نو څنگه یې د حاکمیت پر وړاندې بی پروا کېدای شي؟

ملي حاکمیت د کوم قوم شخصي ملکیت نه دی؛ دا د دولت او خاورې حق دی، هر څوک چې ځان د دې جغرافیه او سېدونکې گڼي، د دې خاورې د دفاع اخلاقي او حقوقي مسوولیت لري.

پوښتنه ساده ده:

ولی د بل هېواد حاکمیت سپېڅلی دی، خو د افغانستان حاکمیت د سیاسي محاسبې موضوع گرځي؟

که اصل معیار د غیرنظامیانو ژوند، ملي حاکمیت او نړۍ وال قانون وي؛ نو دا معیار باید په هر ځای کې یو شان وي، هغه که د ایران، فلسطین، یا هر بل هېواد پر وړاندې برید غندل کېږي، نو د افغانستان پر وړاندې برید هم باید په هماغه کچه و غندل شي.

ځینې هڅه کوي موضوع ته قومي رنگ ورکړي؛ خو ژورې کتنې ښيي، چې اصلي ستونزه قومي نه، بلکې سیاسي ده، په افغانستان کې د تېرو لسیزو ډېری بحرانونه د همدې فرصت طلبه سیاست له امله رامنځته شوي .

تاریخ ته که وکتل شي:

- ۱- د بچه سقاو لنډمهاله واکمنۍ د دولت بنسټونه کمزوري کړل او سیاسي گډوډي یې پراخه کړه.
- ۲- د کورنیو جگړو پر مهال، د برهان الدین رباني تر مشرۍ لاندې تش په نوم حکومت او د بېلابېلو تنظیمونو رقابتونو کابل او افغانستان وېجاړ او په اور یې وسوځاوه.
- ۳- د جمهوریت پر مهال، ډېری سیاسي څېرو د ملي روغې جوړې پر ځای د څوکۍ، معاملي او شخصي امتیاز لپاره یې سیالي کوله.

په دغو ټولو پړاوونو کې یوه گډه ځانگړنه وه:

کله چې واک ته د رسېدو یا بېرته ستنېدو اړتیا پېښه شوې، ځینو سیاستوالو د پردیو ملاتړ ته سترگې نیولې، همدا ذهنیت دی چې نن هم ځینې کسان د بهرنیو یرغلونو او حتی برید په وړاندې نرم دریځ نیسي او هرکلی یې کوي، ځکه فکر کوي د افغانستان په بدلونونو کې به شخصي سیاسي گټه تر لاسه کړي.

یو وطن، یوه خاوره او د تاریخ وېش:

افغانستان هغه جغرافیه ده چې تاریخي بهیرونو، استعماري موخو او نړۍ والو سیالیو دوه ټوټې کړې او کمزوری یې وساته، انگرېزي استعمار په سیمه کې داسې کرښې او جوړښتونه رامنځته کړل چې یو ملت، د یوې ژبې خلک او د یوه کور خلک یې جلا جلا کړل. ډېورنډ استعماري کرښه یې له همدو ده؛ چې وروسته پاکستان د همدې میراث پر بنسټ خپله ستراتیژي جوړه کړه، یو کمزوری، بی ثباته او محتاج افغانستان.

د نظام مخالفت او د خاورې دفاع:

یوه مهمه کرښه باید روښانه وي، له حاکم نظام سره اختلاف حق دی، سیاسي نقد، مخالفت او بدیل غوښتل مشروع عمل دی؛ خو د بهرنیو برید او یرغل هرکلی کول یا توجیه کول له سیاسي مخالفته هاخوا په ښکاره د وطن پر وړاندې خیانت گڼل کېږي.

ملي حاکمیت د واکمنۍ ډلې شخصي ملکیت نه دی؛ دا د ملت گډ حق دی، که څوک د اوسني نظام مخالف وي، کولای شي خپل دریځ ولري؛ خو کله چې د وطن پر خاوره بم لگېږي، بحث نور د نظام نه، بلکې د خاورې کېږي.

د احساس او انصاف ترمنځ توازن:

د بل هېواد پر وړاندې برید غندل انساني دریځ دی؛ خو هماغه انساني معیار باید د افغانستان لپاره هم عملي شي، که عام وگړي وژل کېږي، که حاکمیت نقضېږي، که بمونه د هېواد په هره برخه او څنډه لگېږي؛ نو دا باید د هر افغان وجدان ولرزوي.

هغه څوک چې دلته ژوند کوي، له همدې خاورې ګټه اخلي، دلته سیاست کوي او دلته راتلونکی ویني، باید په یوه اصل هوکړه ولري، د پردې برید توجیه، که په هر دلیل وي، د ملي موقف کمزوري کول دي.
د وطن په دفاع کې معیار یو وي:

افغانستان هغه مهال له دې دورې وځي چې سیاسي رقابت د ملي حاکمیت قرباني نه شي؛ شخصي ګټه د خاورې له عزته پورته ونه ګڼل شي؛ بهرني فشار ته د سیاسي فرصت په سترګه ونه کتل شي.
که د بل هېواد پر وړاندې برید فاجعه ده؛ نو د افغانستان پر وړاندې هم ناورین دی.
که هلته وینه سره ده، دلته هم سره ده، که هلته حاکمیت مقدس دی، دلته هم سپېڅلی دی.
وطن نه د معاملو مېز دی او نه د ستراتیژیو شطرنج.

وطن امانت دی او امانت هغه وخت خوندي پاتې کېږي چې معیار مو یو وي، دریځ مو روښانه وي، او دفاع مو له هر ډول سیاسي حساب‌کتابه پورته وي.

هغه ملتونه قوي پاتې کېږي چې د پردې یرغل پر وړاندې اختلافات ځنډوي، نه دا چې اختلافات د پردې یرغل وسیله وګرځوي.

د یوه سوله‌ییز، پرمختللي، اباد او ودان افغانستان په هیله!